

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 22

Šolsko leto: 2018/2019

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Rene Vidovič, Matej Sužnik

Naklada: 600 izvodov

Urednica: Ela Černila

Uredniški odbor: Bono Bezjak,

Aljaž Kelc, Tjan Novak, Nina Repič,

Eva Žlahtič

Saj ne morem verjeti! Šolsko leto, še eno, je prišlo spet naokrog. Občutek, da čas teče prehitro, ni samo moj. Tudi ko se pogovarjam s starejšimi ali podobno starimi, ugotavljajo, da je vse nekako prehitro. In kar je še najbolj zaskrbljujoče – tudi mladi ljudje, učenci recimo, tarnajo o tem, da ima dan včasih premalo ur, da je vse tako naglo.

Pa vendar je včasih taka hitrost tudi lepa. Vsaj ko gre za prijetne trenutke, tiste, zaradi katerih so naša življenja lepša in polnejša; izid šolskega časopisa je že en tak dogodek. Lepo je videti, kako živa je naša šola, kako polni idej in ustvarjalnih sil so naši učenci, kako prizadevni smo učitelji, ki se vsak dan trudimo, da bi mladim ponudili čim več znanja in pozitivnih smernic za življenje.

Je pa Lokvanj (podobno kot cvet na našem ribniku ob šolski zgradbi) ob izidu ves razcveten,

potem pa se listi osipljejo, a ostaja čvrsta bilka spominov, zaradi katerih tako radi prelistamo, kaj vse se je nekoč dogajalo v šoli.

Tudi v tej številki nas čaka veliko zanimivega branja. Po uvodnem nagovoru gospe ravnateljice sledijo številne face, intervjuji, poročila in članki o različnih dogodkih, v ospredju je tudi prireditev ob dnevu šole, ki še sedaj odzvanja v naših glavah.

Res smo lahko ponosni na naše dosežke in tudi to številko Lokvanja, ki vas kar kliče, da ga preberete in večkrat prelistate, da se boste spomnili, kako lepo šolsko leto je za nami, obenem pa boste, ko bo šola jeseni znova odprla vrata, že pričeli pisati nove, še nepopisane liste.

dr. David Bedrač,
mentor šolskega časopisa

Iz vsebine:

BESEDE GOSPE RAVNATELJICE	2
DAN ŠOLE	3
EKO STRANI	5
SREČNO, DEVETOŠOLCI	9
KULTURNE STRANI	10
TEHNIŠKE STRANI	16
ŠPORTNE STRANI	19
ZANIMIVOSTI	22
BOŠTJAN GORENC – PIŽAMA NA OBISKU	23
ZA KONEC	24

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan: 2. september 2019

1. razredi:
ob 9⁰⁰ v jedilnici

2. do 9. razredi:
ob 8¹⁵ v atriju šole

BESEDE GOSPE RAVNATELJICE

Če na vsak dan gledate enako, vas lahko to zaslepi.
Vsak dan je drugačen, vsak dan prinese nek nov čudež.
Potrebno je samo, da ste pozorni na čudeže.

Paulo Coelho

DRAGA BRALKA, DRAGI BRALECI!

še eno šolsko leto, za nekatere prvo, za druge zadnje, se zaključuje. Prav je, da ob koncu naredimo kratek pregled, kaj vse se je dogajalo. In dogajalo se je veliko stvari, ki označujejo to šolsko leto kot posebno, drugačno in uspešno.

Trudili smo se za kvaliteten pouk in za to, da bi naši učenke in učenci pridobili čim več znanja. Seveda pa pouk sam po sebi ni dovolj za razvijanje različnih vseživljenjskih znanj in spretnosti, s katerimi želimo opremiti naše otroke. Zato ob pouku ponujamo še številne dejavnosti v okviru projektov, interesnih dejavnosti in dela z nadarjenimi, s katerimi bogatimo šolski prostor.

Prizadevamo si za razvijanje vrednot šole, ki so: spoštovanje, strpnost in znanje. Tako smo celo šolsko leto uresničevali načela projekta »8 krogov odličnosti«. Posvetili smo se 1950-letnici prve pisne omembe Ptuja in pripravili izjemno prireditev ter razstavo ob dnevu šole. Vključeni smo v projekt RaP – gibanje in zdravje za dobro telesno in duševno počutje, v okviru katerega smo učencem ponudili rekreativne odmore in dodatne vsebine s področja gibanja in zdravja. Sodelovali smo s šolami s Hrvaške in iz Srbije. Naši učenci so se letos prvič, in to zelo uspešno, udeležili matematične olimpijade v Varaždinu. Skrbno smo jih pripravljali na različna tekmovanja iz znanja, s področja športa, tehnike in prometa. Ponosni smo na rezultate, ki so jih dosegli. Čut solidarnosti smo razvijali z različnimi humanitarnimi akcijami, kot je zbiranje živil za socialno ogrožene družine in zbiranje zamaškov. Začeli smo z akcijo zmanjševanja odpadne hrane pri malici in kosilu. Razvijali smo njihovo sposobnost umetniške ustvarjanja in javnega nastopanja z izvedbo številnih šolskih prireditev, razstav in predstav. Aktivno smo se vključevali v različne projekte MO Ptuj, saj se zavedamo, da mora vsaka šola dihati z utripom kraja, kjer deluje. In še bi lahko naštevali ...

Hvala vsem, učencem, delavcem šole in staršem za prispevek k dobremu in uspešnemu delu v tem letu.

Čeprav se približuje konec nekega obdobja in uspešne zgodbe, že zremo v novo šolsko leto in snujemo nove podvige, med drugim tudi izgradnjo rimskega vrta z učilnico na prostem v našem notranjem atriju.

Vsem vam želim lepe počitnice. Preživite jih lepo! Počnite stvari, ki vas veselijo, in si naberite nove energije za ustvarjanje novih čudežev v naslednjem šolskem letu.

Vidimo se 2. septembra!

Tatjana Vaupotič Zemljič, ravnateljica

DAN ŠOLE

DOBRODOŠLI V SREDNJEVEŠKEM PTUJJI

Prejšnji teden so učitelji in nastopajoči učenci iz naše šole priredili predstavo za ostale učence in njihove starše.

Naša učilnica je vse bolj postajala polna oblek iz srednjega veka. Učiteljica nam je povedala, da so tukaj zato, ker jih bodo oblekli nastopajoči na prireditvi ob dnevu šole. Praznovali smo obletnico šole – enainšestdeset let.

Prireditev je potekala v petek, 15. marca. Tisti, ki so želeli, so lahko ostali doma do pol petih popoldan, nekateri učenci pa so prišli v šolo že zjutraj. Naš razred, 5. b, se je pred prireditvijo zbral v atriju s knjižničarko. Skupaj smo šli v telovadnico, kjer smo sedeli na desni strani, ob tribunah.

Prireditev se je začela z napovedovalko in bobnarjem, ki sta napovedala odprtje srednjeveškega trga. Pek in njegov vajenec sta pekla žemljice za celo mesto. Kasneje je župan mesta napovedal nove zakone o trgovanju na trgu. Prišel je neki trgovec iz drugega mesta, ki je prodajal vino, a se ni strinjal z zakoni, zato so ga nagnali ven iz mesta. Dve ženi sta se sprli zaradi blaga in usnja, a sodnik je prepir rešil tako, da ju je priklenil na sramotilni stolp. Nato so skozi mestna vrata pridrveli zabavljachi, ki so delali salte, prevale, žonglirali in skakali drug preko drugega. Za tem pa so plesale plesalke in tako se je predstava končala.

Na prizorišču so bile tudi stojnice, na katerih smo lahko po uvodnem delu kupili več različnega blaga. Tam je bila tudi stojnica z velikim loncem, s katerega se je valil tekoč dušik.

To je bil najboljši dan v šoli. Najprej, ker je odpadel pouk in smo namesto tega videli zanimivo in zabavno predstavo. In tudi zato, ker smo si lahko za majhen prispevek kupili izdelke, ki smo jih delali učenci iz vseh razredov naše šole.

Klemen Unuk, 5. b

EKO STRANI

EKOFACE

V navadi je, da izpostavimo nekoga med učenci in delavci šole, ki na nekem področju delovanja še posebej izstopa. Za ekofaco tokrat nismo izbrali le ene same osebe, temveč več njih. Najprej je to učiteljica Mateja Kelner, ki je idejno zasnovala projekt zbiranja zamaškov, potem pa so to tudi vsi učenci iz 5. c razreda, katerih razredničarka je in ki ji pri tem tudi vztrajno pomagajo.

- 1. Vaš razred si je zamislil zelo dobro idejo, da zbirate zamaške in bdite nad rezultati, saj razred, ki jih zbere največ, dobi nagrado. Kako ste prišli do te ideje?**

Ta ideja je nastala, ko je gospa ravnateljica poslala mail, da bi zbirali zamaške. Na našem območju pa deluje gospod Ignac Habjanič, ki zbira zamaške in povezali smo se z njim. Želeli smo dokazati, da skupaj zmoremo več in da so s tem vsi učenci naše šole še bolj pripravljeni pomagati.

- 2. Komu pa bo vaša ideja prinesla pomoč?**

Gospod Ignac si pri vsaki zbiralni akciji izbere nekoga ter ga vpraša, če res potrebuje pomoč. To so predvsem tisti ljudje, ki nimajo dovolj denarja za hrano ali potrebujejo kakšen ortopedski pripomoček. Sedaj pomagamo eni deklici.

3. Približno koliko zamaškov pa ste do sedaj že zbrali?

V aprilu ter v začetku maja smo zbrali nekaj več kot 400 kilogramov zamaškov, seveda pa beležimo tudi rezultate posameznih razredov, ki so predstavljeni v obliki grafa, tako da lahko vidimo, kako uspešni smo bili.

4. Omenili ste posamezne razrede. Kako pa so na vašo idejo in akcijo odreagirali učenci ostalih razredov?

Učenci so bili zelo navdušeni! Celotna šola je zaživela s tem, razen 9. razredi, ki so zdaj, proti koncu pouka preveč obremenjeni z valetom ter zaključkom šole. Vsi tako pomagajo sočloveku, naravi – in ne nazadnje – tudi za nagrado, ki jo je razpisala gospa ravnateljica, gre.

5. Kakšni pa so vaši cilji? Imate morda kako številko, koliko zamaškov bi radi zbrali do konca akcije?

Upam, da bomo poskusili zbrati čim več. Zelo bi bila vesela, če bi zbrali vsaj eno tono. Če nam ne bo uspelo zdaj, do konca tega šolskega leta, pa bomo z zbiranjem z veseljem nadaljevali prihodnje leto.

Nina Repič, 9. a

MED ČEBELICAMI

Na naši šoli imamo organiziran čebelarski krožek. Zaradi velikega zanimanja za čebele se v krožek vpiše veliko učencev. Delamo zanimive stvari, kot so: poslikava panjskih končnic, lectova srca in izdelava sveč iz voska. Odpravili smo se tudi na ogled učnega čebelnjaka na Panorami. Tam smo pridobili pomembne informacije o čebelah in se celo posladkali z medom. Zaradi varnosti smo imeli oblečena čebelarska oblačila.

Letos se je nekaj učencev odločilo za sodelovanje na državnem tekmovanju mladih čebelarjev, ki je potekalo v Prekmurju. Pri krožku smo dobili učbenike in delovne zvezke, s katerimi smo si pomagali na pripravi za tekmovanje. Pomagamo si tudi z umetnimi satnicami iz lesa, na katerih so uprizorjene čebele v panju. Postavljene so v leseni kozici.

Jeseni je potekal slovenski tradicionalni zajtrk. Pripravili smo čebelarsko razstavo v šolski avli, Kaja je tudi oblekla kostum kranjice – slovenske, v Evropski uniji zaščitene čebele. Radi bi dosegli, da bodo vsi učenci na šoli vedeli, da je slovenska čebela, kranjska sivka, rjavo-črna in ne rumeno-črna, kakor jo otroci še vedno rišejo.

20. maja, na rojstni dan prvega velikega slovenskega čebelarja Antona Janše, smo obeležili mednarodni dan čebel, govorili smo o pomenu čebel pri opraševanju in hrani za vse človeštvo.

Tamara Arnuš, Kaja Lah in Živa Kuhar, 5. b

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ EKOKVIZA

22. marca 2019 smo se učenci Eva Peklar, Jurij Farič in Sandro Čeh udeležili ekipnega državnega tekmovanja v Ekokvizu, ki se je odvijalo v OŠ Spodnja Polskava. Bil je zelo zanimiv dan, poln presenečenj, zabave in veselja.

Začelo se je v računalniški učilnici šole gostiteljice s pisnim delom tekmovanja. Skupaj smo odgovarjali na razna vprašanja, izhajajoča iz gradiva, ki smo ga predelali, vsa pa so bila povezana s temami o naravi. Letošnje teme so bile: **podnebne spremembe** (za šeste razrede), **ekosistemi in voda** (za sedme razrede) in **E kot energija** (za osme razrede).

Šlo nam je zelo dobro. Osvojili smo 5. mesto med 12 ekipami iz vse Slovenije. Tako smo si priigrali dober položaj za nadaljevanje kviza, ki je bilo ustne oblike. V spremstvu duhovitega voditelja smo se ekipe pomerjale v neposrednih dvobojih za uvrstitev v polfinale in nato v finale. Odgovarjali smo dobro, toda na žalost nam je za napredovanje zmanjkalo nekaj sreče. Tako smo izpadli iz igre, zato smo najboljše ekipe samo pospremili v borbi za bogato nagrajeno prvo mesto.

Kljub temu da se nam ni uspelo prebiti do konca, smo v dogodku zelo uživali in ravno to je tudi najpomembnejše! Za boljši priokus smo se za zaključek skupaj posladkali s torto.

NAGRAJEN IZDELEK PROJEKTA EKO-PAKET

»Podelitev nagrad za skupne zmagovalce projekta Eko-paket bo v petek, 15. marca 2019, ob 11. uri na sejmu Altermed v Celju na prireditvenem odru v dvorani L. Nagrajeni izdelki iz odpadne KEMS bodo razstavljeni na predstavitvenem odru sejma Altermed od 15. do 17. marca 2019.«

Zgornji zapis nas je kot zmagovalce v kategoriji II. triade obvestil in povabil na podelitev nagrad za najuspešnejše izdelke v projektu Eko-paket.

Z učenci v podaljšanem bivanju smo se pogovarjali o pomenu recikliranja in zbiranja kartonske embalaže. Naučili smo se pravilno zlagati embalažo za mleko in sokove. Odpadno embalažo, ki so jo učenci prinesli v šolo, smo oprali in posušili ter iz nje izdelali različne uporabne predmete (vazice, stojala za pisala). Ker v šoli zbiramo tudi zamaške, smo iz kartonske embalaže izdelali veverico, ki zbira zamaške. Da pa bi imela družbo, smo ji dodali še ježka. Oba nas opozarjata na pravilno ravnanje s kartonsko embalažo in nas hkrati ozaveščata, da lahko tudi z majhnimi in na videz nepomembnimi dejanji komu pomagamo v stiski.

Nagrade smo bili seveda zelo veseli in obljublamo, da bomo tudi v prihodnje brskali za novimi zamislimi in novimi oblikami sodelovanja v projektu.

Mentorica: Karmen Pulko

SREČNO, DEVETOŠOLCI!

Ko se šolsko leto približa h koncu, se srečamo tudi z nekaterimi manj prijetnimi dogodki, takšno je gotovo slovo od učencev devetih razredov, ki nas torej zapuščajo, saj bodo v novem šolskem letu postali dijaki srednjih šol.

Pa vendar je to tudi trenutek, ko lahko vsi malo pobrskamo po spominu in najdemo kakšno zanimivo anekdoto, spomin, prigodo, zaradi katere nam bo skupno druženje še bolj ostalo v spominu. O takih spominih smo člani uredniškega odbora časopisa Lokvanj povprašali nekatere devetošolce in njihove razrednike. Poglejte, kaj so nam povedali ...

Jana Kuhar, 9. c

Meni bo za vedno ostalo v spominu, kako smo se drsali po blatnih Halozah na letošnji haloški planinski poti.

Nino Šegula, 9. c

Meni pa je bilo najbolj smešno, ko je roža z okenske police naredila »frontflip« oz. salto in pristala nazaj na koritu.

Bono Bezjak, 9. a

V preteklih devetih letih sem si v osnovni šoli nabral veliko izkušenj, ki jih bom v življenju zagotovo potreboval. To je nepozabna in nepogrešljiva izkušnja. Čeprav smo bili na začetku zelo sramežljivi, smo se hitro privadili na novo okolje in sklenili nova prijateljstva. Najboljši so bili prvi trije razredi, saj takrat še ni bilo ocen in smo se večino časa zabavali. Težave so se pričele v tretji triadi, saj ocene postanejo bolj pomembne, prav tako pa smo se morali »obremenjevati« z NPZ-ji. Na srečo so nas podpirali potrpežljivi učitelji, nekateri bolj kot drugi. Najbolj bom pogrešal sošolce, s katerimi se morda ne bom več srečal. V osnovni šoli imamo tudi veliko prostega časa – to pa se bo v srednji šoli končalo. Vesel sem, da sem lahko obiskoval to šolo, ki mi bo zagotovo ostala v lepem spominu.

Filip Gračnar, razrednik 9. c

Bilo je v šestem razredu. Imeli smo angleščino. Učenci so po skupinah pisali zgodbe na dane iztočnice. Ko smo končali ter zgodbe prebrali, se k besedi javi Jana Kuhar in pove, da je napisala pesmico o našem razredu. Poznavajoč Jano, smo vedeli, da bo pesmica pozitivna in do vseh prijazna. Prosili smo jo, da jo prebere. In res, v starosti, ko znajo biti učenci precej kritični do sveta in ljudi okrog sebe, je Jana napisala pesem, ki je na njej lasten način še bolj povezala naš razred, saj je vsakemu od nas namenila lepo, mestoma šaljivo misel.

Pripravila: Bono Bezjak in Tjan Novak, 9. a

KULTURNE STRANI

KULTURNI FACI

Tokrat predstavljamo kar dve kulturni faci, Jado Kondrič med starejšimi učenci in Katarino Peranič med mlajšimi. Prvo poznamo kot odlično in uspešno glasbenico, drugo pa predvsem pa številnih kulturnih nastopih ...

JADA KONDRIČ

1. NA KRATKO SE PREDSTAVI ...

Sem Jada Kondrič, učenka 9. b razreda. Rada pojem in igram na klavir ter flavto.

2. KDAJ SI ZAČELA SVOJO GLASBENO POT?

Pri sedmih letih, ko sem začela obiskovati glasbeno šolo. Bila sem zelo navdušena nad igranjem klavirja in tako se je vse tudi začelo.

3. KDO TE JE NAVDIHNIL ZA GLASBO OZ. KDO JE TVOJ VZORNIK?

Pravzaprav nimam vzornika oz. idola, ampak sem odraščala v glasbeni trgovini in se tako navdušila nad igranjem klavirja, petjem.

4. KAKO SE POČUTIŠ MED NASTOPANJEM?

Petje in igranje sta za mene nekaj posebnega in v tem uživam, ampak imam vedno tudi nekaj treme.

5. KATERI SO TVOJI NAJVEČJI USPEHI?

Največje dosežke imam s področja glasbene teorije. Osvojila sem na primer zlato plaketo na državnem tekmovanju Temsig, zlato priznanje na mednarodnem tekmovanju v Beogradu, ...

6. KDAJ TE BOMO SPET VIDELI NASTOPATI?

Če bo še kakšen nastop v šoli, se ga bom gotovo udeležila, drugače pa bom pela tudi v gimnaziji, moji bodoči srednji šoli, in seveda na nastopih z glasbeno šolo.

KATARINA PERANIĆ

1. NA KRATKO SE PREDSTAVI ...

Sem Katarina Peranić, učenka 4. d razreda. Rada igram, deklamiram, pojem in tudi slikam.

2. KDAJ SI ZAČELA SVOJO IGRALSKO POT?

Že ko sem bila mlajša, sem za božič prirejala predstave za družino. Vse pa se je začelo, ko mi je razredničarka v 1. razredu dodelila glavno vlogo v predstavi.

3. KDO TE JE NAVDIHNIL ZA IGRANJE OZ. KDO JE TVOJ VZORNIK?

Nimam vzornika, ampak imam samo zelo rada umetnost. Tudi moja babica je rada deklamirala in mislim, da bi to lahko bilo tudi malo dedno.

4. KAKO SE POČUTIŠ MED NASTOPANJEM?

Zelo uživam in pred veliko množico nimam treme. Veliko večjo tremo imam, če je ljudi manj.

5. KATERI SO TVOJI NAJVEČJI USPEHI?

Najbolj sem ponosna na letošnjo predstavo za dedke in babice, ki sem jo vodila, drugače pa tudi na vse deklamacije in ostale predstave.

6. KDAJ TE BOMO SPET VIDELI NASTOPATI?

Nastopala bom na predstavah skozi šolska leta in pa kmalu na prireditvi ob zadnjem šolskem dnevu.

Pripravila: Eva Žlahtič, 9. a

MED BESEDAMI JE NAŠ DOM

Naša šola je spet izdala literarno glasilo Čar besede moje, v katerem so tudi letos natisnjene zgodbe, pesmi in likovne mojstrovine učencev od prvega do devetega razreda. Na predstavitvi glasila je nastopilo več kot sedemdeset učencev s svojimi besedili, v glasilu pa jih objavlja še veliko več.

Za popestritev programa je nastopil tudi pevski zbor, za katerega je mentorsko poskrbela učiteljica Jerneja Bombek. Nastopila pa je tudi pevka Luisa Šabeder in flavtistični trio. Tudi letos je za vse skupaj mentorsko poskrbel glavni urednik dr. David Bedrač, za likovni del je poskrbela Edita Čelofiga, za oblikovanje glasila pa Matej Sužnik.

Lara Kramar, 7. c

V letošnjem literarnem glasilu Čar besede moje, ki je izšel maja letos in katerega izid smo praznovali tudi z množičnim literarnim večerom, lahko najdete veliko pesmi, zgodb in drugih literarnih izdelkov naših učencev.

Žal pa se nam je letos pripetila tiskarska napaka. Tako smo učenko 7. c Emo Dokl, ki je avtorica v glasilu objavljenega prispevka, preimenovali v Emo Vidovič, učenko 6. b razreda, ki je prav tako zelo uspešna na področju literarnega ustvarjanja. Da bi napako popravili, sedaj objavljamo literarna prispevka obeh učenk.

DNEVNIK VERE MARI

21. 10. 2018

Spet sem se zbudila v razočaranju, zaradi pomanjkanja snega ... ne, sploh ni bilo snega! Ko sem lahko nekoliko gledala, sem se zavedla, da je ura pol desetih. Zavila sem se nazaj v toplo, težko odejo in poskusila še malo počivati. Komaj sem se namestila, že sem slišala, kako mama ropota s posodo v kuhinji, in očeta, ki sesa. Zavila sem z očmi, ovila odejo okoli sebe, tako da so ven gledale samo noge in roke, in sedla za računalnik, da bi preživela še to soboto – jaz lenarim cel dan v pižami, ko so drugi aktivni.

5. 11. 2018

Nedelja! Dan pred šolo oz. ponedeljkom oz. dan pred začetkom novega tedna! Že spet. Danes sem se morala zgodaj zbuditi, ker smo šli k babici in dedku na kosilo. Tam smo se zadržali do noči, kot po navadi. Saj ne da je tam dolgčas, samo če sem par ur za mizo in par na kavču za televizijo, se mi ne dogaja kaj prida. Saj nisem edina, ki tako meni, tudi njun pes je enakega mnenja.

Po večerji oz. kosilu sem še malo ponočevala z učenjem in s pisanjem dnevnika, saj nisem imela veliko časa.

24. 12. 2018

Končno! Zimske počitnice! Po vseh teh dolgih ponedeljkih, torkih, sredah, četrtkih, petkih in dveh kratkih dneh vmes so končno prišle. Danes še in potem bom imela veliko prostega časa ... verjetno za lenarjenje, ampak se bom trudila tudi pisati ta dnevnik. In mogoče se bom še proti koncu počitnic še malo učila – mogoče ...

Ema Dokl, 7. c

KAKO JE PRIŠLO DO TAKO NAPREDNEGA SVETA

Pred mnogo leti, ko so še živele tiste ogromne stvari, saj veste, dinosavri, sta tam bili prijateljici Nila in Mina. Stari sta bili šestnajst let. Bili sta najboljši prijateljici. Zelo sta se razlikovali od ostalih deklet, vse od malega do danes. Vsa dekleta so si poiskale moža, pazile na ogenj in otroke, oboževale in izdelovale nakit.

Ampak Nila in Mina tega nista hoteli. Želeli sta biti svobodni in raziskati cel svet. Želeli sta priti v prihodnost. Ni se jima ljubilo delati vsakdanjih stvari in opravil. Starši nad tem niso bili ravno navdušeni. Punci se za mnenje

družine nista brigali. Zanimali sta se samo za nova odkritja.

Nekega dne sta imeli dovolj tega enakega in ne naprednega življenja ter rutin. Nekega večera, ko drugih ni bilo, sta skovali zelo dober načrt za pobeg. Spakirali sta najpomembnejše stvari v culici in vzeli nekaj jagodičevja. Ponoči sta se odpravili na pot in prespali na koncu naselja v gozdu, saj sta se odločili, da bosta doživetje nadaljevali naslednje jutro.

Zbudili sta se pozno zjutraj, saj sta ponoči komaj zaspali na trdih tleh med drevesi. Pot sta nadaljevali skozi gozd. Ko sta hodili, sta za sabo zaslišali njune sorodnike, kako ju kličejo

in iščejo in takoj sta se skrili za bližnje podrto deblo. Na skrivaj sta poslušali in gledali uboge starše, kako jočejo za njima. Stisnilo ju je pri srcu. Obe sta sami pri sebi razmišljali o vrnitvi domov. Ampak tega nista hoteli povedati druga drugi. Ko sta videli, da se jima starši bližajo, sta tekli na vso moč. Nila se je med tekom spotaknila. Na srečo jima ni bilo potrebno teči dalje, saj sta bili že dovolj daleč. Nila je z Minino pomočjo šepajoče hodila.

Nista hodili dolgo, saj sta takoj zagledali potok, kjer bi se lahko ustavili. Ko sta prišli do njega, si je Nila z vodo sprala rano na kolenu. Opazili sta, da rane sploh ni bilo več. Obe sta se tako začudili. Tebi nič meni nič se je voda začela

dvigati. Še bolj sta se začudili. Na vodi se je narisala slika z dvema rokama, ki sta se držali skupaj. Enako sta ponovili onidve. Nič se ni zgodilo! Malo sta pomislili in povezane roke namočili v vodo. Voda ju je zgrabila za noge in padli sta v potok. Celi premočeni sta se samo gledali, ker nista vedeli, ali naj se premakneta ali pa tam sedita za vedno.

Mina je začela gledati naokoli in spet pogledala Nilo. Tudi ona je začela gledati okoli sebe. V bistvu sploh nista bili v potoku! Znašle sta se v nekem čudnem svetu, kjer so že uporabljali tehnologijo in te reči. Rekli sta mu: PRIHODNOST!

Ema Vidovič, 6. b

LIKOVNI NATEČAJ »ALI POZNATE KRKIJA?«

V mesecu aprilu smo se udeležili likovnega natečaja, ki ga je pripravilo podjetje Avto Krka. Izdelali smo plakat z glavno maskoto. Vsak od nas je izdelal avto iz papirja in ga prilepil na plakat. Na sredino smo prilepili robota Krkija, narejenega iz odpadnih tapet in časopisa. Okoli vratu je imel leseno medaljo.

Naš izdelek je prejel 2. nagrado. Denarno nagrado bomo namenili za izgradnjo učilnice na prostem, sladko nagrado pa bomo sami pojedli. V mesecu juniju nas bodo obiskali predstavniki Avto Krke ter maskota Krki. Srečanja se že zelo veselimo.

Kiara Krajnc in Teja Stergar, 4. b

MED GRADOVI KRALJA MATJAŽA

Učenci 4. b smo sodelovali na likovnem natečaju z naslovom Kralj Matjaž, ki ga organizira TIC Črna na Koroškem. Skupaj z učiteljico Simono Hajnal smo naredili načrt. Izdelali smo skupinsko sliko z naslovom Grad Kralja Matjaža in pri tem uporabili različne pripomočke: vroče lepilo, stare tapete, zlate in črne konture, tempere, star papir, ...

Vsak učenec je izdelal določen del gradu. Delčke smo sestavili in nastala je skupna slika, ki je bila proglašena za zmagovalno sliko. Tako smo učenci 4. b postali zmagovalci likovnega natečaja in smo 27. januarja prejeli praktično nagrado na zaključni prireditvi Gradovi Kralja Matjaža v Črni na Koroškem.

Predstavnica 4. b razreda Dunja Lajbaher se je podelitve tudi udeležila in prejela nagrado v imenu celega razreda.

Dunja Lajbaher in Lija Fideršek, 4. b

TEHNIŠKE STRANI

TEHNIŠKA FACA

Letos je tehniška faca šole devetošolec Matija Krajnc, ki se s tehniko ob pomoči mentorja Mirana Petka ukvarja že od malih nog. Šolo je zastopal na mnogih tehniških tekmovanjih po vsej Sloveniji. Pa pogledjmo, kaj nam je zaupal v pogovoru ...

1. Matija, kdaj te je tako zelo začela zanimati tehnika?

Tehnika me je zanimala že od malih nog, po predstavitvi učitelja Mirana Petka v petem razredu pa sem se vanjo zaljubil. Trenutek, ko sem prvič vstopil v tehniško učilnico, mi bo pa za vedno ostal v spominu.

2. Si moral za tehniko »žrtvovati« veliko časa?

Da! Vsako jutro sem se moral vstajati ob 5.30, da sem lahko pravočasno prišel k pouku tehnike, pogosto pa sem v šoli ostajal tudi po pouku.

3. Si imel težave pri vstajanju tako hitro?

Seveda ... Vstati tako hitro, in to vsako jutro, ni lahko, vendar me je želja po novem znanju gnala naprej.

4. Kakšni so tvoji dosežki do sedaj? Naštej jih nekaj, prosim ...

Že v sedmem razredu sem se udeležil tekmovanja iz raket. To je bilo moje prvo tekmovanje in osvojil sem odličen rezultat.

V osmem razredu sem se preizkusil v robotiki, tudi tam sem s prijateljem Felixom dosegel dober rezultat. Tekmovanja s področja raket sem se udeležil tudi v 8. razredu in tudi takrat mi je šlo zelo dobro.

V devetem razredu pa sem z ekipo prijateljev in mentorjem Miranom Petkom prenovil avtomobil ČRNI TORPEDO. To je bilo zelo zahtevno, zato smo se dobivali vsako jutro. Priprave in trud se nam je izplačal, saj smo dosegli peto mesto.

5. Boš pouk tehnike v naši šoli kaj pogrešal, zdaj, ko prehajaš v srednjo?

Zelo, saj imam nanjo veliko odličnih in zabavnih spominov, ker mi je polepšala šolanje. Vendar pa se ne bom poslovil od tehnike, z njo se bom še vedno ukvarjal v prostem času in na novi izobraževalni poti.

Pripravil: Aljaž Kelc, 9. a

VARNOSTNA OLIMPIJADA

9. maja 2019 se je izvedla 14. varnostna olimpijada. Potekala je v osnovni šoli Juršinci. Tekmovalo je 24 ekip. Tekmovanje se je odvijalo od 8. do 14. ure. Osnovna šola Ljudski vrt se je predstavila s štirimi ekipami in eno ekipo s podružnice. Prvo mesto je osvojila Osnovna šola Mladika. Prve tri srečne ekipe se bodo udeležile finalnega tekmovanja v Mariboru. Nesrečno četrto mesto pa je osvojila Osnovna šola Ljudski vrt – 4. d .

Na igrišču smo si po drugi igri lahko ogledali vojaška, policijska in gasilska vozila. Policisti so pripeljali tudi psa in dva konja.

Žal nas je, tekmovalce varnostne olimpijade, ujelo slabo vreme, a je bilo kljub temu tekmovanje izpeljano in pomagati v stiski. Upam, da bodo tudi naslednje generacije tako uživale, kot smo mi.

Anais Horvat Baum 4. d

Opis iger

Prva igra – KOCKA

En učenec iz vsake skupine je vlekel vprašanja, drugi je metal kocko, tretji je bil figurica, ki se je ob pravilnem odgovoru na vprašanje premaknil za toliko polj, kot je bilo vrženih pik na kocki in ostali so odgovarjali na vprašanja.

Druga igra – LOGOTIP

Postavili smo se med dva stožca in na znak smo stekli do kock in sestavili določen znak – policija, gasilci, reševalci, civilna zaščita in strupeno. Kocke so bile velike in morali smo biti spretni. Ko smo končali, smo dvignili roke.

Potem smo šli na malico. Medtem ko so pripravljali poligon za tretjo igro, smo šli ven in si ogledali različna vozila. Ko smo prišli nazaj, je bilo že vse pripravljeno in igra se je začela.

Tretja igra – KOLESARJENJE

V skupini je bil kolesar, trije rovači, trije tekači, trije pa so stali na koncu, pri mizi. Kolesar je vozil slalom med stožci do prvega tekača. Dala sta si petko in tekač je stekel po kuverto, ki jo je dal v torbico, dala sta si petko in kolesar je peljal do stop znaka. Tam je pogledal levo in desno. Peljal je naprej, do drugega tekača. Dala sta si petko. Tekoč je vzel kuverto in jo nesel do rovačev. Nam je v kuverti pisalo: policija. V vedru smo poiskali številke 1, 1, 3. Vse smo spravili v kuverto. Tekoč je odnesel kuverto, jo dal v torbico, s kolesarjem sta si dala petko in kolesar je peljal naprej do ciljne črte – do tretjega tekača. Dala sta si petko, tekač je vzel kuverto in jo nesel do mize. Tam so sestavili napis POLICIJA 113 in dvignili smo roke.

Četrta igra – GASILCI

Za zadnjo igro smo morali ven. Tekli smo slalom med stožci do dveh veder, ju odnesli, nalili in začeli smo črpati, en tekmovalec pa je cilj v tarčo. Ko je zmanjkalo vode, smo stekli po vedro in ga hitro odnesli do mize, kjer so izmerili, koliko vode smo zadeli v tarčo.

Katarina Šeruga, 4. d

BILO JE RAZBURLJIVO

Štiri ekipe naše šole, v katerih je tekmovalo po 10 učencev posameznega oddelka 4. a, b, c in d razreda, torej četrtošolci OŠ Ljudski vrt, smo se udeležili polfinala Otroške varnostne olimpijade, ki se je odvijala v Juršincih.

Po prihodu in prijavi ekip smo se vsi, vseh 24 ekip, zbrali v telovadnici. Tekmovali smo v štirih igrah in to v telovadnici, ker je zunaj deževalo. Te igre so bile: človek ne jezi, se, zlaganje kock z logotipi, kolesarjenje in gasilska vaja.

Najbolje smo se odrezali pri kolesarjenju. Sreča ni bila na naši strani in žal se letos nismo uvrstili v finale.

Med premori iger so nam različne varnostne službe predstavile nekaj svojih nalog. Predstavili so se policisti s psom, policisti na konju, gasilci, reševalci, vojaki, cariniki. Kljub dežju smo si z veseljem pogledali njihove predstavitve. Še posebej nas je navdušil zelo dobro naučen policijski pes.

Kljub temu da smo tekmovali, smo se ves čas zabavali in tudi marsikaj novega naučili.

Učenci 4. c

ŠPORTNE STRANI

DEJAVNOSTI PLANINSKEGA KROŽKA

V letošnjem šolskem letu smo se člani planinskega krožka odpravili na tri planinske pohode.

Cilj našega jesenskega pohoda je bila 948 m visoka Lisca, ki spada v Posavsko hribovje. Začeli smo v vasici Breg. Ob našem prihodu je bila vasica zelo meglena, toda ob naši dobri volji se je prikazalo sonce. Uživali smo v lepih razgledih ter se ob Tončkovem domu spočili in okrepčali. Ogledali smo si tudi vremensko postajo na vrhu Lisce.

Januarja smo se namenili v idilični zasneženi Tamar. Iz Ptuja smo se na pot podali še v temnem delu sobotnega dne. V dolini pod Poncami nas je pričakal sneg, zato smo se lahko sankali. Občudovali smo tudi skakalnico v Planici. Zelo nam je bilo všeč.

Naš tretji in zadnji izlet je bil pohod na Veliko planino. Tam sta nas pričakala sneg in megla, ki se je kasneje razpustila. Kljub slabšemu vremenu smo opazovali telohe, žafrane in idilo planšarskih koč. Zelo smo se zabavali. Po lepe razglede pa se bomo na Veliko planino zagotovo še vrnili.

Članica planinskega krožka: Nina Kolmančič, 3. a

ŠPORTNI FACI

Taja Gabrovec

1.) Predstavi se ...

Sem Taja Gabrovec in sem učenka 5. c razreda. Sem edinka in nimam nobene domače živali. V šoli sta mi od vseh predmetov najbolj pri srcu športna vzgoja in matematika.

2.) Kateri šport treniraš?

Treniram tenis. Z njim se ukvarjam že 6 let. V okviru teniških treningov pa imam tudi kondicijske treninge, ki so zelo podobni atletskim.

3.) V katerih športih tekmuješ na šolskih tekmovanjih?

Šolo zastopam predvsem na področju atletike. Udeležila sem se tudi atletskega mnogoboja. Nedavno pa je potekal tudi državni kros, na katerem sem dosegla 4. mesto.

4.) Zakaj ti je ravno šport tako zelo pri srcu?

Šport me spremlja že od malih nog. Obožujem pa ga, ker mi predstavlja sprostitev in druženje s prijatelji.

5.) Ali je šport nekaj, kar misliš, da te bo spremljalo tudi v prihodnosti?

Upam, da, saj si želim postati športna pedagoginja.

Ela Šemrl**1.) Predstavi se ...**

Sem Ela Šemrl, učenka 9. a razreda. Moj najljubši predmet je športna vzgoja. V letu 2017/2018 sem bila tudi naj športnica šole. Imam starejšega brata. V prostem času pa rada sprehajam svojo psičko Lili.

2.) Kateri šport treniraš?

Treniram roket, in to že od 4. razreda. Treniram ga pri Ženskem roketnem klubu Ptuj. Igram za kadetinke in mladinke, občasno pa treniram tudi s članicami.

3.) V katerih športih tekmuješ na šolskih tekmovanjih?

Šolo sem največ zastopala na atletskih tekmovanjih. Navadno tam tečem na 300m, suvam kroglo ali pa skačem v višino. Tečem tudi štafeto. Tekla sem na državnem krosu. Tekmovala sem prav tako na smučarskem tekmovanju in plavanju. Šolo pa pogosto zastopam tudi v skupinskih športih, kot so: roket, odbojka, nogomet in košarka.

4.) Zakaj ti je ravno šport tako zelo pri srcu?

Šport mi pomeni veliko, ker ne le da se gibam in skrbim za svoje telo ter kondicijo, ampak se tudi zabavam. Ko sem na treningih, odmislim vse šolske skrbi in se prepustim igri. Še posebej pa mi je pri srcu roket, saj je skupinski šport in z mojimi soigralkami smo res povezane.

5.) Ali je šport nekaj, kar misliš, da te bo spremljalo tudi v prihodnosti?

Je, saj si želim postati osebna trenerka.

ZANIMIVOSTI

PARADA UČENJA JE IMENITNO USPELA

Čeprav je bilo slabo vreme, smo se v sredo zjutraj odpravili v Dominikanski samostan, v katerem se je odvijal dogodek Parada učenja. Ko smo prišli tja, smo najprej okrasili našo stojnico, na kateri smo se predstavili z mini delavnico poslikave kamnov. Po končani postavitvi naše stojnice smo si lahko ogledali tudi druge, ki so bile prav tako polne različnih izdelkov, ki smo si jih lahko tudi vzeli. Vsaka stojnica je imela tudi šop balonov, napolnjenih s helijem. Ko je bila ura 11.25, smo se odpravili v dvorano, v kateri smo se predstavili še s plesno-pevskim nastopom. Zraven nas je nastopil še 4. b razred. Veliko balonov smo prinesli tudi v šolo. Bili smo zelo pohvaljeni.

Naslednji dan smo po elektronski pošti dobili pisno zahvalo organizatorjev za sodelovanje in čudovito izpeljan dogodek v Dominikanskem samostanu. Po mnenju organizatorjev so naši nastopi segli do srca, stojnice so bile atraktivne. Vsi smo se zelo potrudili in doprinesli svoj del, da je Parada učenja tako imenitno uspela.

Lara Ferčec, 4. c

MED POTJO SO POKALI BALONI

Ko smo prispeli, smo se najprej posladkali. Začeli smo si ogledovati stojnice, s katerimi so se predstavljale različne vzgojne ustanove in nabirali smo stvari s stojnic, ki so jih podarjali. Nekateri smo dopolnjevali oziroma dorisovali naše kamne na naši stojnici. Ko smo bili na vrsti za nastop, smo se odpravili v dvorano, kjer so potekali nastopi. Ko smo odplesali in odpeli, smo odšli nazaj do naše stojnice. Ob odhodu smo dobili še nekaj balonov in se odpravili nazaj v šolo. Med potjo je nekaj balonov popokalo, ostali pa so nam naslednji dan krasili učilnico.

Maruša Frank, Lara Sledič, Kaja Marinič, 4. c

SPozNAjMO DRŽAVE EU

V soboto, 11. 5. 2019, smo pred Mestno občino Ptuj praznovali 15. obletnico vstopa Slovenije v Evropsko unijo.

Letos smo na tej prireditvi sodelovali učenci 4. b. Naše mentorice so bile učiteljice: Susane Berden, Arlena Bosnar Krajnc in Simona Hajnal. Letošnja prireditev je bila namenjena predstavitvi najuspešnejših podjetij posamezne države. Naša šola je predstavila švedsko podjetje H&M. Pripravili smo nastop – plesno točko, opremili stojnico, na kateri so bili plakati in magnetki o podjetjih H&M, IKEA, VOLVO in ELEKTROLUX. V parku Ljudski vrt smo posneli tudi videospot z naslovom "Mini modna revija H&M". Pri tem nam je pomagala učenka Ajda Hajnal iz 7. b, ki je videospot tudi oblikovala. Zelo smo uživali kot manekeni in se ob tem zabavali.

Ob zaključku prireditve smo bili izbrani kot tretji najboljši in prejeli smo nagrado. Na to smo bili zelo ponosni. Učenci in učiteljice smo preživele lep dan, temu pa lahko rečemo tudi: UČENJE ZA ŽIVLJENJE. Hvala vsem, ki ste nas podpirali in pri tem sodelovali.

Hana Horvat in Zala Skuk, 4. b

BOŠTJAN GORENC – PIŽAMA NA OBISKU

V četrtek, 23. 5. 2019, nas je ob zaključku bralne značke obiskal literarni ustvarjalec, kateremu gredo zasluge za prevode nadvse priljubljenih serij otroških knjig o Kapitanu Gatniku in Gospodu Gnilecu, prevajalec, mojster stand up komedije in reper Boštjan Gorenc – Pižama.

Avtor, ki zase pravi, da je že od malih nog zaljubljen v jezik, nas je razveselil z odličnim nastopom, s katerim je navdušil tako mlajše kot tudi starejše učence in učitelje (o čemer zelo zgovorno priča tudi dejstvo, da v šolski knjižnici trenutno ni več na voljo nobene njegove knjige). Na zelo humoren način nam je predstavil delček lastnega umetniškega ustvarjanja ter nam tako prijetno popestril naš šolski vsakdan.

Vse učence je povabil, da obišejo šolsko ali mestno knjižnico, si v enem mesecu izposodijo in preberejo vsaj eno zanimivo knjigo, ki naj ne bo z nobenega seznama obveznega čtiva. Seveda se temu povabilu pridružujemo tudi učitelji.

Edita Čelofiga, šolska knjižničarka

ZA KONEC

Spoštovani člani uredniškega odbora Lokvanj!

V šestem razredu ste prvič pričeli sodelovati s časopisom Lokvanj, kasneje pa je sodelovanje postalo zelo resno. Radi ste prihajali na sestanke uredniškega odbora, kjer ste vedno dobro sodelovali in imeli veliko idej. Številne rubrike so zaživele in še živijo po vaši zaslugi! Vedno ste se držali dogovorov, vsak od vas pa je prispeval veliko odličnih prispevkov.

Ker ste devetošolci, se poslavljate ... Tako ekipo je težko dobiti in samo želim si lahko, da bo tudi naslednja, ki bo Lokvanj prevzela, tako složna, polna iskrih idej in vedno pripravljena na sodelovanje. Čeprav ste imeli včasih veliko drugih obveznosti, saj ste vsi po vrsti zelo nadarjeni in vsestranski, niste nikoli pozabili na naš Lokvanj.

Tudi jaz, vaš mentor, vas ne bom pozabil, in prepričan sem, da se vas bodo vedno spomnili tudi vsi ostali delavci šole. Hvala torej za imenitno sodelovanje: Ela Černila, Nina Repič, Eva Žlahtič, Bono Bezjak, Aljaž Kelc in Tjan Novak. Na novi poti pa vam želim veliko, veliko uspehov!

dr. David Bedrač

